David Juncà: "Vull posar-l´hi difícil a Mendilibar"

El jugador de Riumors està debutant a Primera Divisió amb l'Eibar després del seu pas pel Girona



Juncà és feliç a l´Eibar

ROGER ARBUSÀ

Després de picar pedra en el Girona i als equips base del Mallorca, Barça i Fundació Esportiva Figueres, David Juncà està gaudint de la seva primera experiència a Primera Divisió amb l´Eibar, després de desvincular-se de l´Elx. El de Riumors, que al novembre complirà 22 anys, s´ha consolidat a l´equip titular des de fa dues setmanes amb un conjunt basc que viu, tot just, la segona temporada a la màxima categoria.

Dels camps planers de Riumors a la vall imponent d´Eibar. Com estàs vivint aquesta nova vida?
Va ser tot molt ràpid. Tenia contracte amb l´Elx i en una tarda vam decidir venir aquí. Va ser l´opció que més em va agradar. D´aquí no coneixia gairebé res, ja que la ciutat no és gaire coneguda. És un poble petit i la gent és molt simpàtica, treballadora, propera a tu, familiar i humil. Al club hi ha molt bon rotllo, és com una família petita.

En aquest sentit l´adaptació no deu resultar gaire difícil.
Anar a un lloc que no coneixes sempre és una mica difícil i em feia respecte, i més si ets una mica tímid com jo. Pensava que em costaria més, però estic molt bé; la gent és molt amable i receptiva. M´intentaven ajudar i ha anat molt bé. M´he sorprès.

Què li ve al cap a un jove riumossenc en el moment en què debuta a Primera?
La veritat és que res. Aquell dia estava esperant a la banqueta i pensava que ja era aquí. Veia altres jugadors i semblava com si fossin gent diferent. Després vaig sortir a escalfar, em van cridar i vaig entrar al camp. Va ser molt natural, no vaig tenir cap tipus de pressió. Pensava en el que havia de fer i ja està. Sí que és veritat que en acabar vaig pensar: "Ho has fet".

Què espera de tu i com et veu l´entrenador, Mendilibar?
Som un equip que defensem, i m´intenta corregir i millorar aspectes defensius. Em diu que primer he de defensar i després que m´alliberi.

El salt de Segona a Primera és tan considerable com sembla?
Físicament potser no tant, perquè a Segona també hi ha molta intensitat i bon físic. El que noto jo és que és molt difícil que et perdonin errades que puguis fer. Els jugadors de mig del camp cap endavant tenen molta qualitat, i saben com aprofitar-te qualsevol mínim error de concentració. També les passades, els controls i la forma de moure´s són les principals diferències.

Et beneficia l´estil intens de joc de l´Eibar?
Crec que sí. A l´entrenador li agrada que donem el màxim i que anem a totes, sempre amb cap, i crec que li agrada la forma com jugo.

L´afició també reconeix la intensitat i l´esforç.
Aquesta gent ho celebra tot! Amb un còrner i una falta s´animen. És com a Anglaterra. La gent agraeix als jugadors que s´esforcin.

La competència és atroç al lateral esquerre, on Luna és fix. Et veus capaç de prendre-li el lloc, en poc temps?
Ell és molt bo. Ve d´equips com el Sevilla o l´Aston Villa, i és molt jove. Almenys vull posar-l´hi difícil a l´entrenador quan ell estigui bé, que tingui dubtes. Ell decidirà, però intentaré fer la meva feina, que no em puguin dir que s´ha notat la seva baixa.

A l´Eibar has jugat d´extrem i de lateral, dues posicions que ja havies ocupat al Girona, tot i que en dos anys passes del 5-3-2 sent carriler al 4-2-3-1 al lateral.
No em costa gens. M´és igual on em posi, jo vull jugar, però fins i tot podria dir que m´agrada més jugar de lateral que d´extrem.

Últims minuts de partit i et seguim veient plantant-te a l´àrea contrària. Hi ha coses que no canvien.
(Riu) Intento pujar quan puc, quan em deixen. El problema que tinc és que he fet dos partits en quatre mesos i a la pretemporada vaig estar dues setmanes aturat. El ritme de partits no el pots agafar si no en jugues uns quants. El dia del Llevant no em notava tan bé, i en canvi contra el Celta em vaig sentir molt més bé. Segur que cada cop em trobaré millor.

L´equip s´ha mantingut per una decisió judicial. Hi ha temor a repetir el descens esportiu?
No, no he sentit a ningú parlar-ne. Intentem guanyar i sumar punts a cada partit, sobretot contra rivals directes.

Vas destacar que la ciutat és tranquil·la com Girona. Un punt a favor.

Sí, tot i que Eibar és bastant més petit. La ciutat és igual de tranquil·la pel que fa als veïns, però surts al carrer i et coneix molta més gent. També, aquí hi ha molta més afició. La premsa no està gaire a sobre, i encara que perdis la gent et fa costat, és fidel.

Crida l´atenció el vincle que hi ha entre el poble i l´equip, i la passió amb què s´hi viu el futbol. Hi ha banderes de l´equip en gairebé cada balcó. Ho vas percebre des del primer dia?
Sobretot quan va començar la lliga. Vaig al·lucinar. Vaig passar pel mig del poble i els carrers estaven tallats, amb la gent a fora vestida amb la samarreta de l´equip. Hi ha gent de l´Athletic i de la Reial, però tothom se sent identificat amb l´equip, i això s´agraeix. En estar a Primera, la gent n´està molt orgullosa.

Ara se´t fa difícil venir a l´Empordà, però em comentaves que ja hi has vingut força cops, en les darreres setmanes.
Sí, quan vam tenir una aturada de seleccions i ens van donar dos o tres dies de festa. I també dos cops més. Sempre que puc i els entrenaments m´ho permeten, aprofito per veure la meva família i els amics. Tornar-los a veure em dóna força.

També t´han vingut a veure alguns amics d´aquí. Això et deu fer content.
Van venir alguns amics i la xicota, i vaig estar molt content, no em trobava gens sol. Respectaven molt el meu descans i em feien el menjar.

Has viscut un estiu amb molta incertesa i neguit. Com es va dur tot plegat?
No ha estat fàcil. No depenia de mi i estava pendent de què passava, entre sentències i recursos amb el conflicte judicial de l´Elx. Jo havia de sortir del club, i va ser tot una mica lleig per l´espera, ja que no sabia on havia d´anar. La família em veia patir una mica, però al final va sortir tot bé.

A més, era una incògnita saber què passaria després d´estar mig any lesionat. T´esperaves, igualment, jugar a Primera?
Va ser dur. Em va passar pel cap què passaria l´any vinent, però pensava sobretot a recuperar-me i poder jugar. A l´estiu no ho pensava, ja que tenia l´acord amb l´Elx. El problema va ser quan va descendir. Al final van sortir tres opcions, i vaig triar l´Eibar.

Era l´opció que el teu representant i la família preferien. Per què?
Per la distància. Des d´aquí puc anar a casa més sovint. De l´altra manera hi feia una mica de cosa. Tot i així, al final la decisió era meva.

T´hauries quedat al Girona si haguéssiu pujat?
No ho sé. Jo ja tenia contracte amb l´Elx, però en haver-hi el problema hi hauria hagut moltes possibilitats que m´hagués quedat. Era a casa i l´entrenador confiava en mi; ja tenia aquest punt de partida. Era jugar a Primera al costat de casa. Segurament sí, però s´haurien hagut de valorar coses.

Podeu ampliar la informació esportiva de la comarca a l'edició impresa de l'EMPORDÀ. Podeu descarregar-la des del nostre quiosc a Orbyt [http://quiosco.emporda.orbyt.es/].

Font del document:
http://www.emporda.info/esports/2015/10/06/david-juncavull-posar-lhi-dificil/287545.html?utm_source=rss